

ger, som Acterne indeholde. Det er som Følge deraf, at Udvalget er kommet til den Erkjendelse, at de paatænkte Foranstaltninger ere nødvendige med Hensyn til Kjøbenhavn, og Udvalget har ogsaa i alt Væsentligt tiltraadt Udskiftets Indstillinger. Derimod foreligger der aldeles Intet fra nogen som helst anden Autoritet, eller nogen som helst Anke over Sundhedsforholdene udenfor Kjøbenhavn; der er ingen Klager, ingen Besvælinger og ingen Andragender fremkommet, der er ingen Betænkninger indgivne, der har, kort sagt, aldeles ingen Forhandlinger fundet Sted, undtagen netop for Kjøbenhavns Vedkommende. Det er paa Grund deraf, at Udvalget har troet, at der ikke var de Omstændigheder tilstede, som kunde retfærdiggjøre et saa betydeligt Indgreb baade i Giendomsretten og i Næringsdriften udenfor Kjøbenhavn, og navnlig ikke i Kjøbstæderne. Jeg for mit Vedkommende antager ogsaa, at det er ikke frist Løst, der fattes vore Kjøbstæder, men at det vel snarere er andre Omstændigheder, der gjøre, at de ikke kunne komme til Kræfter og Sundhed. Der er maaskee mere Opfordring til at udvikle de Næringsveie og de Foretagender, der allerede ere kjendte hos os; der er maaskee ogsaa mere Opfordring til at optage nye, og hos os hidtil ukjendte, Erhvervsfælder, der kunne være til Kjøbstædernes Favn og i deres Interesse. Det er for at opnaae disse Goder, at jeg kunde ønske, at man, som min ærede Nabo (S. Sørensen) har yttret, vilde give Kjøbstæderne al den Lettelse og al den Frihed, der er nødvendig, for at Saadant skal kunne opnaaes, istedetfor at paalægge dem nye Indskrænkninger og nye Bænder. Hvad nu Landet angaaer, da troer jeg, at dette glæder i endnu højere Grad om det end om Kjøbstæderne. Der er vel saa Ulemper paa Landet, undtagen dem, der fremkomme ved de forskellige Gjødningsstoffer, som man der benytter, men jeg troer just ikke, at Landmanden er saa ubehageligt afficeret af denne Lugt. Jeg troer meget mere, at naar Bonden vil forfriske sig, gaar han ud af sin Stue og seer paa sin Mødding (Munterhed), og jeg er temmelig vis paa, at, naar Nogen sagde til ham, at han vilde udsætte sig for at paadrage sig en farlig Sygdom eller faae et hur-

tigere Endeligt ved at indaande disse Uddunstninger, der komme fra Møddingen, vilde han vist trække medlidende paa Skuldrene ad Folk. Jeg troer virkelig heller ikke, at der foreligger Nogetsomhelst, der kan berettigge eller retfærdiggjøre en saa udvidet Anvendelse af de Foranstaltninger, som Lovudskiftet indeholder, og jeg skal derfor i Landets og navnlig i Kjøbstædernes velforstaaede Interesse tillade mig at foreslaae, at Udvalgets Mening, at § 6 reent maatte udgaa af Lovudskiftet, vedtages.

S. P. Hansen: Naar den ærede 4de Landssthingsmand for 6te Kreds (Stoleforstander Sørensen) har meent, at, førend denne Lov blev udgivet, burde der fra de offentlige Autoriteters Side være truffet adskillige Foranstaltninger med Hensyn til Sundhedsvæsenet — han har nævnt Vandvæsenet og flere andre — vil jeg tillade mig at underrette ham om, at disse Forhold ingenlunde ere upaaagtede af de forskellige kommunale Autoriteter, og navnlig ikke af Communalbestyrelsen, og jeg troer derfor vel ogsaa at turde tilføie, at jeg tør antage, at Communalbestyrelsen idetmindste ikke saa ganske ligefrem trænger til den Spøise, den ærede Rigsdagsmand ved sine Bemærkninger har villet give den; men det ligger naturligviis i saadanne Forholds Natur, at de altid maae medtage nogen Tid, førend de med fornødent Overlag kunne bringes til Udforelse. Hvad nu Spøisemalet selv angaaer, om Lovudskiftets § 6 skal bibeholdes, eller ikke, har jeg været blandt dem af Udvalgets Medlemmer, som have formeent, at denne Paragraph rettelig burde udgaae, og jeg finder ikke, at den har modtaget nogen Forbedring ved de Tillæg, som ere stete af den ærede Rigsdagsmand for Helftingør (Drif). Hvad det Tillæg angaaer, som findes under den 26de Afstemningspost, da forekommer det mig, at det er saa at sige ganske overflødig. Det tør jo vistnok antages, at Justitsministeren, hvor Sagens Omstændigheder tillade at indhente vedkommende Communalbestyrelses Erklæring over slige Sager, ikke vil undlade at gjøre det. Skulde der være et enkelt Tilfælde, hvori han troede det i Sagens Favn rigtigt,